

melyet a statisztikai táblázatok egész serege egészít ki, e helyen behatóbban ismertessük: A minister azon kezdi, hogy a postatakarékpénztár intézménye a lefolyt évben is tovább haladt a fejlődés útján s működésének adatai bizonyítják, hogy a népesség körében egyre szélesbödött a hűdít magának, hogy az intézmény szélesebb körű igénybe vétele lehetővé téessék, a közvetítő hivatalok száma ismét szaporított. Az év elején 2000, az év végén ellenben már 2990 hivatal szolgált az intézet czéjainak.

E közvetítő posta és táviróhivataloknál, valamint az intézet budapesti főpénztáránál, összesen 3,045,304 frt 56 kr. tételt be és 2,323,551 frt 68 kr. visszafizetés eszközöltetett; a tiszta betétösszeg szaporulata ennél fogva 721,752 frt 88 kr. volt. Az 1886. év végével fennállott 1,419,566 frt 08 krral együtt az intézet két évi működésének eredményeként 2,141,318 frt 96 kr. tiszta betétösszeg mutatkozik. A tiszta betétösszeg e szerint 1887. évben az 1886. végén fennállott álladéknak 50.8 százalékkal növekedett. A növekedésnek ezen a tényen nemcsak kielégítőnek, hanem öröndetesnek is mondható.

A lefolyt évben 59,206 darab betétkönyvecske állított ki, (az 1886. év végével fennállott 85,517 darabbal együtt 144,723 darab volt forgalomban); végleg kiegyenlített pedig 33,784 db; — a fennálló betétkönyvecskek száma tehát 25,422 darabbal szaporodott, és az év végével összesen 110,939 darab volt. Az 1886. évi 85,517 darabban szemben a szaporodás 29.7 sz.-ot tesz. S miután a betétkönyvecskek száma egyszersmind a betevők számát jelenti, elmondható, hogy az ország összes takarékeztétei közül ma már a postatakarékpénztár bír a legtöbb betevővel. A betétkönyvecskek túlnyomó része (69.39 sz.) magyar nyelvű volt (1886-ban 70.58 sz.) a német nyelvűekre 19.38 sz. (1886-ban 21.13 sz.) jutott. De az intézmény a nem magyar ajku honpolgárok részéről is növekvő érdeklődéssel találkozott, mert míg 1886-ban a tót, szerb stb. betétkönyvecskek 8.29 sz.-ot tettek ki, addig ez arányszám a lefolyt évben 11.23 sz.-ra emelkedett. Ha a lakosság számát az 1887. év végével létezett betevők számával arányosítjuk, kitűnik, hogy minden ezer lakos közül átlag 6 és fél, vagyis pontosabban minden 15.4-dik személy a postatakarékpénztár betevője, míg 1886. végével csak minden 200-ik személy vette azt igénybe. A fővárosban e részben fennálló viszony is hason arányban kedvezőbb, a mennyiben 1887. év végével már minden 23-dik személy birt postatakarékpénztári betétkönyvecskével, 1886. év végével pedig csak minden 27-dik személy.

Érdekes a betevők foglalkozási statisztikája is, mely az alábbi adatokat tárja elénk. A betevők közt a tisztviselők és katonák 9.82 sz.-ot, az értelmiségi kerestet (tanár, orvos, ügyvéd stb.) 4.60 sz.-ot, a földműveléssel és erdőszelvényekkel foglalkozók 2.91 százaléka, a gyáripari foglalkozók 10.89 sz.-ot, a kézműparral foglalkozók 6.12 sz.-ot, a szerzeményből élők 1.05 sz.-ot, a házi családok 2.72 sz.-ot, a napzamosok 1.05 sz.-ot, egyéb foglalkozásuk 21.80 sz.-ot, a tanulókat 21.82 sz.-ot, a gyermekek 15.97 sz.-ot, a jogi személyek 0.58 sz.-ot képviseltek. Nem szerint volt: férfi 65.96 sz., nő 33.46 sz., jogi személy 0.58 sz. Irni tudó: 95.88 sz., irni nem tudó 4.12 sz.

Ez adatok alapján, megjegyzi a minister, hogy a postatakarékpénztár az elmúlt évben is a lakosságnak ugyanazon rétegei vették igénybe, mint 1886. évben. Az értelmiség, a kereskedő és iparos csoportok részesedése körülbelül megfelel azon arálynak, melyet ezen foglalkozások az össznépesedés számában elfoglalnak. Ellenben elvitázhatatlan és sajnos tény, hogy a gazda közönség még mindig nem mutat megfelelő érdeklődést, az intézmény iránt, habár e tekintetben és a múlt évhez képest némi esély járulás mutatkozik. Nagy elismeréssel szól a minister a tanítók és iskolai hatóságok buzgóságáról, melyet a takarékosági hajlamnak az ifjúságban való felbuzdítása s ezzel a postatakarékpénztár támogatása érdekében kifejtettek.

A forgalomban volt 144,723 drb betétkönyvecske összesen 438,114 betét eszközöltetett és 106,855 betételés teljesített: az ügyleti esetek száma tehát 544,969. A betétek számához viszonyítva, a visszafizetések száma 1887-ben 24.4 sz. vagyis a betétek a visszafizetésekhez úgy aránylanak, mint 4:1:1. Legtöbb betét eszközöltetett a budapesti kerülethez tartozó helyeken, mi különben a fővárosban az intézet jelentékeny mértékben történt igénybevételének következménye, második sorban állnak az országban dunántúli részei (soproni és pécsi kerület) és ezek után sorakozik az északnyugoti rész (pozsonyi kerület), eséklyebb az eredmény az észak-keleti és déli részben (kassai és nagyváradai illetőleg temesvári kerület) legkevesebb betétet szolgáltatottak a horvát-szlavonországi és a királyhágón tuli helységek, — természetesen a visszafizetések is ugyanezt a képet mutatják.

A betétek összege az év végével tökésendő kamatokkal együtt volt: 1887-ben 3,045,304 frt 56 kr. 1886-ban 2,677,098 frt 32 kr. 1887-ben tehát 368,206 frt 23 krral vagyis 13.8 sz.-kal több. Összehasonlítva az egyes kerületek szerint mutatkozó összegeket az 1886. évi eredményekkel, a soproni kassai, nagyváradai és temesvári kerületeket

képező, valamint a királyhágón tuli vidékekről, ugyszintén a Horvát-Szlavonországból eredő betéteknél szaporodást; az országban budapesti és pozsonyi kerülethez tartozó részben történt betéteknél pedig visszamaradást tapasztalunk.

Ha a betétek, illetőleg visszafizetések összegét ugyanazok számával összehasonlítjuk, tapasztaljuk, hogy egy betének átlagos összege 1887. évben 6 frt 95 kr. 1886. évben 5 frt 67 kr. egy visszafizetésnek átlaga pedig: 1887. évben 21 frt 74 kr. 1886. évben 18 frt. 76 kr. Az emelkedés a betét-átlagnál 1 frt 28 kr. vagyis 22.6 sz., a visszafizetési átlagnál 2 frt 98 kr. vagyis 15.9 százalékkal.

A visszafizetések levonása után az év végével fennmaradt, az egyéni betevők takarékoságának tulajdonképpeni eredményét képező és fentebb 2,141,318 frt 96 krral kimutatott tiszta betétösszegeből egy betevőre esik átlag 19 frt 30 kr. és mivel 1886. év végével ezen átlag 16 frt 60 kr. volt, 1887-ben az 2 frt 70 krral, vagyis 16.2 sz.-kal emelkedett.

Az összes fennálló betétkönyvecske közül 20 forintnál nem nagyobb betétösszeget mutatott föl 91,923 drb, vagyis 82.86 sz., a mi azt bizonyítja, hogy a magyar postatakarékpénztár abbéli céljának, miképp az apróbb töké gyűjtőmedencéje legyen, a legtöbbet megfelelt.

A postatakarékpénztár értékpapír-üzletága a következő arányokat öltötte: Értékpapírok vásárlása iránti kérvény beérkezett: 1887. évben 366; 1886. évben 308. Ezek alapján vásárolt: 1887. évben 313,250 frt; 1886. évben 261,800 frt névértékű értékpapír. Ezen értékpapírokból járadékkönyvecskekre a postatakarékpénztárnál letétbe helyeztetett: 1887. évben 105,150 frt 1886. évben 175,300 frt, összesen volt tehát 1887. év végével letétben 280,450 frt névértékű különféle értékpapír. Járadékkönyvecske kiállított az év folyamán összesen 91 drb, végleg kiegyenlített 52 drb, maradt 59 drb, az 1886. év végével fennállott 64 drbkal együtt 1887. év végével 123 db volt forgalomban.

A betétek gyűjtőmedencéjére az 1885. évi IX. t.-cz. 5. §-ában kijelölt papírok közül kizárólag 5 százalékos papíráradék vásárolt, még pedig 83,300 frt névértékben. 1886. évben vásárolt 1,477,300 frt. Összesen tehát 2,309,600 frt.

Az 1887. évi vásárlások 88 frt 15 kr. átlagos árfolyamon történtek és a fenti 2,309,600 frt összes papír radék átlag 92 frt 26 krra került, mely árfolyam mellett az intézetnek átlag 541 sz.-nyi kamatozást nyújtott. Ezen értékpapírnak 2,130,899 frt 68 kr. vételárán kívül a 2,141,318 frt 96 kr. tiszta betétösszeg fedezetét képezi még az 1887. év végével fennállott 6699 frt 71 kr. készpénzkészlet és 5993 frt 25 kr. folyó számlakövetelés.

A nyereség és veszteségszámla szerint a postatakarékpénztár összes kiadásai 157,373 frt 54 krt jövedelmét pedig 100,428 frt 88 krt tettek, a kezelési hiány ennélfogva 56,944 frt 96 kr., mely az 1885. évi IX. t.-cz. 6. §. értelmében a postaforgalmi pénzeiből előlegképpen fedezetett. A postatakarékpénztár életbeléptetése érdekében még 1885. évben foganatosított, de az 1886. évben elszámolt 1,188 frt-nyi előmunkálati költségnek az 1886. évre kimutatott 100,505 frt 35 kr. hiányból való levonása után az 1886. évi kezelést törhelő hiány tényleg 89,317 frt 35 kr. volt, melylyel szemben a fenti 1887. évi 56,944 frt 66 kr. hiány 32,372 frt 69 krral, vagy 37.24 százalékkal kisebb.

A fenti 157,373 frt 54 kr. kiadásból levonva a betevőknek fizetett 60,667 frt 55 kr. kamatot, a tulajdonképpeni kezelési költség 96,705 frt 99 kr., mely összeget elosztva az 1887. évi folyamán előfordult 544,969 ügyeset számával, egy-egy művelet átlagos költsége 17 III. kr. az 1886. évi 19 510 kr. hason költséggel szemben. A külföldi intézetek költségeihez képest a magyar postatakarékpénztár berendezését és szervezését épp oly egyszerűnek, mint juttányosnak kell tartanunk.

Jelentését a minister ekképpen végzi: „A közvetítő szolgálattal megbízott postahivatalok működése a lefolyt évben a szabályszerű keretben mozgott és egészben véve igazolta azon várakozásokat, hogy a kezdet nehézségeinek leküzdése után, az itt-ott néhan jelentkező visszasságok is szűnni fognak. Tapasztalati tény továbbá, hogy a postatakarékpénztár ügyének előmozdítására célzó eszközök sorában igen figyelemre méltó tényező magának a közvetítő hivatal vezetőjének személyes érdeklődése és serkentő közreműködése. Erre való tekintettel intézkedem, hogy azon postakalmazottak, a kik a postatakarékpénztári szolgálattal feladatukat buzgóan és sikeresen teljesítik, a szabályszerű jutalékon kívül, részben írásbeli elismerés nyilvánítása, részben pedig pénzbeli jutalom által s egyszersmind neveik nyilvánosságra hozatalával jutalmaztassanak. Hiszem, hogy e buzdításnak meglesz a maga jó hatása s a hivataloknak egyébként elismerésre méltó fáradozása az ügy érdekében újabb ösztönzést nyerend. Végül a közvetítő hivatalok számának további szaporítását helyezhetem kilátásba. Különös gondoskodásom tárgyát képezte a lefolyt évben is a postatakarékpénztár minél szélesebb körökkel való megismertetése és megkedveltetése. A sajtó ebbéli törekvésemet készséggel támogatta és az intézmény

lényegéről, szervezetéről és előnyeiről ismételt megjelent közlemények kétségkívül hozzájárultak ahhoz, hogy e közhasznú intézmény hazánkban is szilárd gyökeret verjen. Az arra hivatott tényezők egyetértő közreműködése ez irányban csak üdvös hatást gyakorolhat s lehetővé teszi, hogy ez intézmény ügyletkörét az igényeknek megfelelően fejlesszem és tökéletesítem.”

Szitanyi Bernát †

(K) A képviselőház és a szabadelvű pártkör homlokzatán tegnap reggel egy olyan jó emberért kellett kitűzni a fekete zászlót, kiről a nép szójárása szerint el lehet mondani, hogy hosszú életében „a légynek sem vétett.” Pedig az ő élete is erős partharcok, ingerült mozgalmak, forradalmi viharok és nagy politikai átalakulások közt folyt le, s épen nem vonult felre azoktól, sőt fiatal kora óta részt vett a közügy szolgálattában, volt régi megyei tiszviselő, volt számtűzött s kilencz országgyűlésen folyvást képviselő. De oly áldott természettel bírt, hogy bár hűséges, szilárd ta ja volt jó pártoknak, ép úgy kerülte a szereplést, mint az ellenfelek bántását. Olyan ember nincs a kinek ő rosszat tett volna, mert csak a jó cselekedetekben találta örömet; sőt olyan szines a kiről haragosan, kimeletlenül tudott volna beszélni. A kit nem kedvelt: arról hallgatott s annak is, a ki megbántotta hamar megbocsátott. Igazi arany szive, vidám természete, nyájias modora volt. Valaki egyszer azt mondta róla: „Egy vetke még is van, hogy gazdag és jó ember letére nem házasodott meg”; de meghallván ezt, vidáman jegyezte meg: „Ezzel nem furdal a lelkiismeret, mert hát egy vétékben leledzem Deák Ferenczezel.”

Budapestben született 1816-ban, s mivel sokéremű gazdag atyja buzgó magyaroknak nevelte fiait, e fiát a tősgyökeres Heszemegye székvárosába küldte tanulni. Letette 1837-ben az ügyvédi vizsgálatot s két év múlva Hontban, a hol birtoka volt, szolgabíró, 1842-ben pedig főszolgabíró lett. A szabadelvű pártéhoz tartozott s 1845-ben, midőn a párt vereséget szenvedt, visszavonult a tiszviselőségéről. A megye szabadelvűi két év múlva szipáni jelöltek léptették föl, de mert a szilárd kortesmozgalmak miatt akkor a tiszújítás elmaradt, csak 1849-ben a szabadságharez viharai közt választották meg alispánnak.

A fégyverő rakás elszomorította s ment külföldre száműzetésbe, előbb Konstantinápolyba, utóbb Párisba. Nem volt ugyan nagy oka erős megtorlástól tartani, de inkább szeretett a hazán kívül azokkal együtt színi levegőt, a kikkel együtt érezett.

Mikor a váradat 1861-ben beköszöntö, a vágbeszterezői kerület egyhangulag választotta meg képviselőjének, s azóta ugyanott mindig egyhangulag kapta meg a megbízó levelet, a mint a parlamentnek tán egyetlenegy veteránja sem mondhat el magáról. A szonoklat terén nem kívánt szerepelni, de szilárd híve volt a Deák-pártnak, majd a fuzió után a Tiszakormányának.

Magára nézve ő igen igénytelen maradt mindig s mikor a koronázáskor „arany sarkantyus” lett s 1875-ben a Lipótrend kiskeresztjét kapta meg: A gratulációkat szivesen elengedte volna. Birta, amire vágyott: szerették. Nemesak sok esztendői szomszédai: gróf Csáky László és Urbanovszki Ernő, hanem a párt minden tagja sokáig fogja fájlni, hogy nem jöhet többé a házba.

HIRHARANG.

* **Eljegyzés.** Ifj. Makk József kir. ügyész f. é. és hó 6-án eljegyezte Maticcs Ilona kisasszonyt Török Bees-n. Szívünkben kívánunk a férfias erényekben gazdag és női kellem- és szépségben kitűnő pártnak a keresetlen benső rokonszenv és szerelemből eredő frigyhez tartós és változhatlan boldogságot.

* **Honvédeimék.** A hazai kegyelet újabb időben dicséretesen fölbuzdult, sok helyen fáradoznak, hogy a szabadságharez névtelen hőseinek emlékoszlop emeltessek. Temesvárt is kiadták már a fölhívást, melyben lelkes szavakkal kérnek adományt a tervezett honvéd-szobor javára. A gyűjtés országos s a fölhívást a bizottság nevében Steiner Ferencz alelnökök s még többen írták alá. A fölhívás fölemlíti, hogy a jeltelen sirban négyyszázal több honvéd pihen. Aztán többi közt így szól: „Nem zsoldért nem anyagi érdekért áldozták fel szívük verét, fiainknak, unokáinknak szabadsága, a mi szabadságunk volt életünknek ára. Éretünk hullottak el, jeltelen sirjainkra alapítottuk alkotmányos életünket s az új nemzedék elmondhatja, hogy atyái másjítva a természet rendjén, két életet adtak. Életért életet nem adhatunk; csak emléküket áldhatjuk e hősöknek, alakjaikat csodálhatjuk s követ köre rakhatunk; emelendők oltárt a hazaszeretnek s a kegyeletes hálaemlékek. Rakjunk követ köre, adjunk vésőt a művész kezébe, emeljünk szobrot közös erő-

vel s rövjuk le tartozásunkat a multnak s jövőnek egyaránt.” A adományok Geml József tanácsjegyzőhöz, a szoborbizottság pénztárnokához küldendők. Derék mozgalom indult meg Somorján is. A várostól félórnyira, Királyfia község határában van egy szerényebb honvéd emlék, mely alatt egy előrsi útközet halottjai alusznak. Az emléket a Callóköz hőljei emelték a hatvanas években s a somorjaiak márczius 15-én rendesen kivonulnak az emlékhöz. Ecker Sándor indítványára a somorjai kaszinó most elhatározta, hogy az emléket vasráccsal vétei körül s lehetőleg segíteni fog a közlekedés nehézségein is. A terv annál könnyebben megvalósítható, mert özvegy báró Jeszenszky nérnő, kinek szántóföldjén az emlék áll, hajlandó átengedni a kegyeletes czéla szükséges területet. A költségek fedezésére Somorján ünnepély rendezése készül.

* **Arckép leleplezés.** A temesvári 29. sz. házi ezred, a bécsi Mária-Terézia szobor leleplezése alkalmából Laudon tábornagy nevével neveztetett el. A vitéz egy utóda Laudon Ernő báró morvaországi birtokos másolatot készítettett a Belvedere-ben levő Laudonképről és megajándékozta vele a temesvári ezredet. A kép elhelyezése és leleplezése ünnepélyesen ment végbe a tiszti kaszinóban. Az ezred tisztikara teljes számmal megjelent. Alkalmi beszédet, D'Elvert ezredes mondott. Részt vett az ünnepélyen Degenfeld-Schomburg hadtestparanesnok is.

* **Egyház évfordulati ünnep.** Folyó hó 4 én ünnepelte meg a református egyház N.-Beeskereken keletkezése 26-ik évforduló napját, a lelkeszlakon tartott összejövetellel. Az ünnepelt főleg Vécsey István egyházi főgondnok vala, kit többen, első sorban pedig a lelkesz köszöntött fel, kívánva Istentől, hogy Isten ez erős hitű, buzgó szeretetű és vasakaratu férfiat, ki a református egyházat itt életre szőlította, s 26 év óta folyton dajkálja, még sokáig éltesse s adja Isten, hogy láthassa napról-napra az egyház felvirágzását s ebbe erős hitű, buzgó vasakaratu, kötelességtudó, őszinte, egyenes jellemek képviselését.

* **Halálozás.** Mihók Sándor, a kereskedelmi ministerium levéltári igazgatója, vasárnap meghalt, élete 52-dik évében. Nevét széles körökben is ösmerték, mint egy nagy gondallal összejáratott évkönyvnek, a „Magyar Compass”-nak, szerkesztőjét.

* **Halálozások.** Folyó hó 6-án délután temette a torontáli helyi érdekű vasutak építési fővállalata a helybeli felvételi épületből egyik kőszegét, Schwarz Ferencz bécsi születésű mérnököt valóban nagy pompával. A nevezett alig néhány hóval ezelőtt lett a müncheni Lokalbahn-Aktiengesellschaft által a vasutépítéshez leküldve és nagyobb részt a külső építkezésnél foglalkozott Szécsányban és Kanakon. Kanakon folyó hó 3-án este a homokbányába volt menendő, miközben az állványon fekvő vágányról oly szerencsétlenül bukott le, hogy az esés közben kapott sérülések következtében másnap delben meghalt. A szép idő és kíváncsiság, sokakat azonban a részvét, — hogy a honától távol oly szerencsétlen véget ért külföldi elkisérje utolsó útjára és mintegy itt a távolból meg nem jelenhető rokonokat helyettesítse — elegans közönséget csalt ki a vasárnapi és egyszersmind ünnepi napon tartott temetéshez. — A boldogultnak koporsójára a fővállalat mint ilyen saját nevében, az elhunyt nővére, a fővállalat építész-vezetője Krémer Fülöp és a fővállalat többi személyete szébbnél-szebb koszorukat helyeztek. A temetésen a fővállalat összes személyzetével vett részt, képviselve volt ezenkívül a torontáli helyi érdekű vasutak részvénytársaság igazgatósága is, kik a beláthatlan néptömeeggel egyesülve kísérték ki az elhunyt külföldit a helybeli róm. kath. temetőbe. Béke a honától távol, idegen földbe örök nyugalomra helyezett hamvai felett!

* Molnár János, városunk általánosan ismert és tisztelt polgára, f. év és hó 6-án életének 67. évében hosszas szenvedés után meghalt. A gyászszertartást Schäffer Antal apát, pápai kamarás, esperes-plébános két káplán segédlete mellett végezte, s azon a rokonokon kívül nagyszámu közönség vett részt. Molnár Jánossal városunk régi tisztelget gerjesztő polgárainak egy tipikus alakja mult ki. Béke lengjen porai felett!

* Spiegel Jakab, a Weisz-féle kereskedő cég üzletvezetője és a helybeli izraelita nőegylet titkára f. év és hó 5-én életének 59. évében hosszas szenvedés után kimult. A

boldogult egyike volt azoknak, kik csupán családjuk és hivatásuknak élnek. Csendes visszavonultsága dacára a szegének iránti jótekonysága általánosan ismert erszénye volt. A temetési szertartás f. hó 7-én Budapesten folyt le, s városunkból számos koszoru lett ravatalára küldve.

*** Jótékonyezélu hangverseny.** Lapunk utolsó számában jelzett s a nagy-beckerekéi főgymn. „Deaksegélyző egyete“ javára rendezett hangverseny f. hó 12-én fényes sikerrel megtartott. Részletes tudósítást lapunk zárta miatt csak a legközelebbi számban közölhetünk, de addig is helyre igazítjuk azon téves tudósítást, mely a meghívókhoz csatolt műsorból eredt, hogy a II. szakasz 6-ik pontjában említett „Dalmüegyeleg“-ben nem Steinbach Antal, hanem Steinbach Béla VII. oszt. tanuló működött a Gordonkán közre.

*** Táncmulatság.** A kis-zombori „Emilia“ kisdudóvó egyesület az „Emilia“ kisdudóvó javára f. é. és hó 19-én a makói első zenekar közreműködésével jótékonyezélu zártkörű táncmulatságot rendez. Mint értesülünk ezen fényesnek és kedélyesnek ígérkező táncvigalmon nem csak városunk tánczedvelő fiataljainak és mégynk előbbkelő családainak egy része, de még a szomszédos megyékből érkező vendégek is szándékoznak részt venni. Kívánjuk, hogy az anyagi siker az egyet jótékony céljának, s védnökője özv. zombori Rónay Jánosné nemes buzgalmanak megfelelő legyen.

*** Jelmez és álarozsbal.** A szegény iskolás gyermekek ruházásával foglalkozó „Miklós“-egylet választmánya elhatározta, hogy f. é. február hó 2-án a helybeli színházban egy díszes kiállítású jelmez és álarozs bal rendez saját pénztára javára. E célból vársunkban jó izlésű és rendezői buzgalomról előnyösen ismert 19 fiatal lett a rendezés elvállalására felkérve, kik a f. hó 8-án megtartott értekezleten a mulatság részleteivel behatóan foglalkoztak. Tekintve az egyet nemes célját, ezen látványos mulatság hathatós anyagi pártolást érdemel, míg az erkölcsi sikerért a kiváló rendezőség elég garanciát nyújt.

*** Felhívás.** A „magyarországi tanítók Eötvös-alapját gyűjtő és kezelő országos bizottság“ ezennel tisztelettel felkéri az ügyfeleket, valamint azon nemeslelkű emberbarátokat, a kik a tanító-övezetek és árvák sorsának enyhítését, valamint a magasabb tanintézetekben jelesen tanuló tanítógyermekek jövőjét szívéből viselik, emlékezzenek meg 1 f. évi járulékaikkal, illetőleg kegyes adományaikkal a nemzet legszerényebb napzámásainak országos jótékony intézetéről és küldjék be adományait még f. évi január hó 24-ike előtt Órley Jánoshoz, az Eötvös-alap pénztárnokához (Budapest, VIII. kerület, Szentkirályi-utcai fővárosi népiskola) annyival is inkább, minthogy számadó könyveink a jelen évben is január 25-én zártnak le és így a később érkező összegek már nem gyarapíthatják a jelen évben kiosztandó segélyösszegeket és ösztöndíjakat. — Ügyfeleinket ismételve fokozódó tevékenységre kell kérnünk az „Eötvös-alap“ érdekében; mert ámbár alapunk tökesített vagyona a jelen évben 8750 frttal gyarapodott, jótékony intézetünk rendez évi bevétele, mely a kiosztás alá eső segélyösszegek és ösztöndíjak megállapításánál számba veendő, a mult 1887. évi rendez bevételel szemben még nem mutat emelkedést. A mai pénztári kimutatás szerint jelen évi rendez tiszta bevételeink csak 2271 frtot tesz. Ugyanazért, nehogy ismét üres kézzel keljen alapunknak a hozzá forduló tanító övezetek, árvák és jelesen tanuló ifjak nagyobb részét elbocsátani: lefolyó évünk utolsó perzeiben újra felemeljük kérés szavunkat, s élet benünket az a reménység, hogy felhívásunk nem marad „kiáltó-szó“ a pusztában! — Budapest, 1889. január 5-én — Luttenberger Agost, s. k. titkár. — Péterfy Sándor, az „Eötvös-alap“ orsz. bizottságának elnöke. — Órley János, s. k. pénztáros.

*** Postatakarékpénztári forgalom.** A nagy-beckerekéi kir. posta- és távirahivatalnál 1888. évi december hóban 64 tétel után 361 f. 91 k. lett mint takarékbetét befizetve, — kifizetve pedig 23 tétel után 1027 f. 40 k. s így e hóban 665 f. 49 k. több kifizetés tétellett. Nagy-Beckerekén, 1889. évi január 9-én. A kir. posta- és távirahivatal főnöke: Vudj György.

*** Hivatalos jelentés** m. é. december hóban N-Beckerek városában észlelt egészségügyi viszonyokról. — Városunk lakos-

ságának száma az utolsó népszámlálás szerint körülbelül 20000. — A halálokok következők: Ragályos betegségek, ugymint: hátráségelob 1, hasibagymáz 1, más betegségek 51, összesen 53 eset. Kelt Nagy-Beckerekén, 1889. január 6-án. Dr. Haidegger Lajos, s. k. vár. főorvos.

*** Nyilatkozat.** Az „Excelsior-Halifax“ nevű legújabb koresolya, mely a lefolyt 1887-88. évi koresolyázó idény alatt a budapesti koresolyázó egyet tagjai közt is nyert elterjedést, — megfelel mindazok céljainak; kik a koresolyázást nem mint mű- v. figurális koresolyázást, hanem mint egészséges testmozgást gyakorolják, — miért is alóirt választmány az összes bel- és külföldi koresolya-egyletek figyelmét a nevezett koresolyára felhívja. Budapest, 1888. márczius hó. A budapesti koresolyázó egyet választmánya.

*** Értesítés.** A szegedi m. kir. bábaképző-intézetnél a legközelebbi — márczius 1-én kezdődő — magyar-német tanfolyamra 12 tanuló részére egyenkint 40 frtyi állami ösztöndíj van rendszeresítve. Felhívom mindazokat, kik azt elnyerni óhajják, hogy a nagyméltóságú vallás- és közoktatásügyi m. kir. ministeriumhoz intézett, keresztlevéllel erkölcsi és szegénységi bizonyítvánnyal főszerelt bélyegtelen folyamodványukat január 31-ig hozzám nyújtsák be. Szegeden, 1889. január 5. Dr. Mann Jakab, igazgató-tanár.

*** „A súlyedő társadalom“** czimvel érdekes röpirat jelent meg Budapesten „Brennus“ alnév alá rejtett szerzőtől, mely csupán közérdeklő tárgyakkal foglalkozik. — ezek a parlament, a klérus és a sajtó. Eltekintve attól, hogy a röpirat szerzője nem mindég eléggé tárgyilagos és némely állapot esetelésénél valamint a következtetésénél gyakran tuloz az egész mű sok szellemről és tapasztalatról tanuskodik.

*** Biztos gyógyhatás.** Mindazok, kik rosz emésztés vagy székrekedés következtében, felfuvalásban, szorulásban, főfájásban, étvágyhiányban, vagy egyéb bajokban szenvednek, a valódi „Moll-féle seidlitzporok“ használata által biztos gyógyulást érnek el. Egy doboz ára 1 f. Sztéküldés naponta utánvétellel Moll A. gyógyszerész és es. k. udv. szállítótól, Bécs, I. Tuchlauben 9. A vidéki gyógyszerárakban határozottan Moll A. készítménye, az ő gyári jelvényével és aláírásával kérendő.

IRODALOM és MŰVÉSZET.

A „Képes Családi Lapok“ új évi száma, azon alkalomból, hogy pályafutásának tizedik évét betöltötte s a második tizedbe lépett: valóságos jubilaris szám. Rendkívül érdekes tartalmát koszorús regényirónk Jókai Mór arcképe s egy gyönyörű autographált mondata. — Tolnay Lajos arcképe s Dr. Murányi Ármin urhoz, a „Képes Családi Lapok“ kiadó-tulajdonosához intézett irodalmi becses levél, — Rudnyánszky Gyulának „Tíz év“ czimű költőileg gazdag s ihletteljes költeménye, — Beniczky-Bajza Lenének arcképe és „Jávör Mártá“ czimű érdekes elbeszélése. — Mikszáth Kálmánnak arcképe és „Csejtevár és asszonya“ czimű kedves kis vartörténete, — Brankovics Györgynek a „Képes Családi Lapok“ szerkesztőjének arcképe és „Hafiza“ czimű szomorujátékának, zamatos nyelven s költői ihlettel irt előjátéka. — Dr. Murányi Árminnak arcképe és „Mind a kettő halott“ czimű csinos beszélykéje, — a „Képes Családi Lapok“ érdekes adatokban gazdag története, — továbbá az első kiadónak Mehner Vilmosnak és az első szerkesztőnek Kuliffay Edének az arcképe, — képezik. „Hölgyek Lapja“ czimű melléklete három csinos divatképet s a családanyákat, gazdaszonyokat érdeklő cikkeket, — regénymelléklete Brankovics Györgynek „A pénz“ czimű regényéből első közleményt tartalmaz. Egyszóval a „Képes Családi Lapok“ tíz éves múltjához méltóan kezd meg tizenegyedik évfolyamát s mi csak kellemes irodalmi kötelességünknek teszünk akkor eleget: amidőn a „Képes Családi Lapok“ a művelt magyar családok pártfogásába ajánljuk. Hogy a „Képes Családi Lapok“ a művelt olvasó közönség igényeinek a jövőben is meg fog minden tekintetben felelni: arra nézve elég kezességet nyújt szerkesztője Brankovics György, aki mint író és publicista széles e hazában ismeretes, s akiről Jókai is ugy nyilatkozott Rudolf trónörökös ő fensége előtt, hogy: jeles író, és a kiadótulajdonos: Dr. Murányi Ármin, aki a lap érdekében minden áldozatra kész. A „Képes Családi Lapok“ előfizetési á a egész évre 6 f. t, televé 3 f. t, negyedévre

1 f. t 50 kr. Az előfizetési összegek a lap kiadóhivatalába (Budapest, nagy korona-utca 20.) küldendők.

Olvasóinkhoz. Legyen szabad kedves olvasóinkkal tudatni, hogy a „Magyar Háziasszony“ e számmal Dr. Elsner S. és Vértess József tulajdonába ment.

Egy nyolczéves lapunk a létjogosultságát fölösleges volna indokolni; lapunk széles Magyarországbán el van terjedve és minden asszony és leány ismeri, hogy a magyar hölgyek érdekeinek előharczósa, a magyar háziasszonyok teendőinek zászlóvivője!

Magyarnak lenni, háziasszonynak lenni, ez zászlónk jelszava. Tanítva mulattatni és szórakoztatva oktatni és lesz feladatunk. E célból felölleljük a női hivatás minden ágát, a gazdálkodástól egészen az utolsó tüőttségig. „Munka után“ czimű mellékletünkön irodalmunk első neveivel fogunk olvasóink találkozni, s ezenfelül regénymellékletet is adunk.

Írányunk és elvünk, kiadóhivatalunk és szerkesztőségünk a régi marad.

A szerkesztés élén Andrea és Vértess József áll, olvasóink régi ismerősei, és lapunk megalapítói. Körejük csatlakoznak az írói világ legjobb nevű alakjai; lapunkba irták eddig, s minden dicsegetnél fényesebben beszél e névsor. Almássy-Darvas Kamilla, báró Babarozsnyé, B. Büttner Lina, Beniczkiné Bajza Lenke, K. Beniczky Irma, Bárony István, Bezeredy Kiss Gizella, gróf Csáky Emma, Csiszér-Ugróczky Ida, Dely-Szabó Ida, V. Gaál Karolin, Irányi Viktória, Majthényi Flóra, Nagyné Szüts Rebeka, Nemeskéri Kiss Pálné született Szapáry Vera grófnő, Német Dezsőné, gróf Pongrácz Vilma, Pálmai Ilka, Hevesiné Sikor Margit, Vaskovicsné Serédy Izabella, Virág Jánosné szül. Illésfalvy Vilma (belmunkatárs), továbbá Ács Géza, Déry Gyula, gróf Festetics Géza Gelléri Mór, Gyarmathy Zsigáné, dr. Gyulay Béla, dr. Grosz Sándor (péstmegyei t. főorvos), Grósz Lajos, Halász Dezső, Kenézy Csátár, Király Kálmán, Kisteleki Ede, Lévy Sándor, Luby Sándor, Madarassy László, Mikszáth Kálmán, Merker Andor (zenészet), Murányi Ernő, dr. Nemes György, Palágyi Lajos, Perényi Kálmán, Petri Mór, dr. Prém József, dr. Pisztorý Mór (akad. tanár), Rudnyánszky Gyula, Sebők Zsigmond, Szekrényessy Kálmán, Tolnay Lajos, Vay Sándor gróf és gróf Zichy Károly. Felkérjük tehát szives előfizetőinket, kegyeskedjenek lapunkat továbbra is pártfogásukra méltatni és azt ismerős köreikben ajánlólag terjeszteni, valamint azon ismerősök cizmeit beküldeni, a kikre ajánlatosnak tartják mutatványszámokat küldeni. Lapunk kiadóhivatala és szerkesztősége január hó 1. óta Károlykört 8. sz. alatt van. — Budapest, 1889. január hó elején. — A „Magyar háziasszony“ kiadóhivatala és szerkesztősége, Károlykört 8. szám.

A Gazdasági mérnök czimű közérdeklő gazdasági és műszaki képes hetilap, melyet Gonda Béla műszaki tanácsos és műegyetemi magántanár szerkesztése mellett már 12 éve szolgálja hiven a gazdasági és műszaki haladás ügyét, a folyó évben az eddiginél még gazdagabb és változatosabb tartalommal folytatja pályafutását. A most megjelent első számban — melynek első lapját a párisi világlkiállítás nagy iparcsarnokának sikerült kép díszíti — a hordalékos folyók szabályozásáról körül igen tanulságos szakcikket, majd Bodnár Péter kezdte meg a Bodrogkői Tiszaszabályozási társulat történetének érdekei ismertetését. Ezt követi Faragó László cikkke egy új pulzometerről, míg egy másik cikk az erdészeti technikának műegyetemünkön való tanítását sürgeti egy igen korszerű s bizonyára mindenkit közelről érdeklő cikk az épületek mesterséges kiszáritásáról tárgyalja, míg egy a másikban a berlini telefonhálózatnak a házi örakkal való kapcsolata van érdekesen ismertetve. Az erdélyrévü közgazdasági mozgalmakról s a fumei kereskedelmi forgalomról a lap rendes levelezői nyújtanak érdekes képet. Igen gazdag a találmányok és különfélék rovata, míg a vállalatok rovatában közölve a hazai összes építkezésekre és szállításokra vonatkozó árlejtések s a mérnöki, építészeti és tervezési pályázatok. A gazdasági mérnök megjelenik minden vasárnap. Előfizetési ára: egész évre 12 f. t, fél évre 6 f. t, negyedévre 3 f. t, mely összeg a lap kiadóhivatalába (Budapest VII. Máriateva 7.) küldendő. Ajánljuk a jeles szaklapot az uradalmak, földbirtokosok, és gazdatisztek, mérnökök és építészek, gyárosok és gépészek, építő-iparosok és vállalkozók szives figyelmébe és pártolásába.

KÖZGAZDASÁG.

A pénz ára a világpiaczen. Az összes európai piacokon a legutóbbi napokban a pénzvizonyok javulása konstatalható és valószínű, hogy a mérvadó jegybankok már közelebb mérsékelni fogják a kamatlábot. A következő összeállításban mutatjuk be a kamatlábviszonyokat, a mint azok a hivatalos és magánleszámitolási tételben kifejezésre jutnak.

Budapest hivatalos kamatláb 4 egy-fél százalék, magán kamatláb 4 egy-fél sz.

Bécs h. k. 4 egy-fél sz., m. k. 4 háromnyolczad sz.

Berlin h. k. 4 egy-fél sz., m. k. 2 ötnyolczad sz.

London h. k. 5 sz., m. k. 3 sz.

Páris h. k. 4 egy-fél sz., m. k. 4 egy-negyed sz.

Brüsszel h. k. 5 sz., m. k. 4 egy-negyed sz.

Amsterdam h. k. 2 egy-fél sz., m. k. 2 egy-negyed sz.

Róma h. k. 5 egy-fél sz., m. k. 5 sz.

Madrid h. k. 4 sz., m. k. 3 egy-fél sz.

Pétervár h. k. 6 sz., m. k. 6 hét-nyolczad sz.

Genf h. k. 4 egy-fél sz. m. k. 4 egy-fél sz.

Stockholm h. k. 3 egy-fél sz., m. k. 3 egy-fél sz.

E kimutatás szerint a hivatalos kamatláb legalacsonyabb Amsterdamban és legmagasabb Pétervártot.

Az állami erdészeti intézmény működése 1887-ben.

Az 1879: XXXI. t. cz. által rendszeresített állami erdészeti intézmény, mely mint közigazgatási organum a közigazgatási ad ministrationának is egyik szervét képezi, egy kimerítő jelentésben adott számot 1887. évi működéséről.

Az erdészeti hivatalok mai alakjokbani szervezése, alkotmányos kormányzatuknak egyik legsikerültebb alkotása, mert e szervezetben, az államerdészeti magán gazdasági érdekeinek kezelése és gondozása ép oly helyesen van beillesztve, mint az állam ezzel kapcsolatos közigazgatási feladatainak teljesítése.

Ez intézmény fejlődését, mely első sorban azon vezetők érdeme, kik már mai alakjában felállításakor is érvényesítették szak-képzettségüket s azóta folyton erőlyes közreműködésükkel emelik értékét, valóban örömmel szemléljük s administationális feladatainak betöltésében, működését jövőben is figyelemmel kísérjük.

A magyarországi erdők administationja a fent idézett törvény által egységes alapra lön fektetve s a földmívelés, ipar és kereskedelmi ministeriumban központosítva. Ennek egyik osztálya tisztán az állami erdők kezelésével, a másik az erdőknek gazdasági szempontból való rendezésével, az üzemertervek megállapításával, a harmadik az erdőtörvény által előirt kötelességek mikénti teljesítésének ellenőrzésével, tehát tulajdonilag administativ funkciókkal foglalkozik. Az I. osztály a mult évben összesen 2.820.119-78 holdat kezel, a mely területből 2.499.461-84 hold erdő, a többi különböző művelési, részint terméketlen föld. Ezzel kapcsolatosan megemlíti a jelentés, hogy a mult évben több törvényhatósággal tárgyalások kezdettek és folytatattak a területükön levő községi, egyházi, közbirtokossági stb. erdőbirtokoknak állami kezelésé iránt, mely tárgyalások az 1888. év végéig oda fejlődtek, hogy Háromszék, Sáros, Ung, Zala és Vas vármegyékben a kérdéses erdők át is vétettek, ellenben Bács-Bodrog, Torontál, Somogy, Gömör, Kis-Hont és Nógrád vármegyékkel a tárgyalások még nem fejeztettek be. Különösen élnék e eredményeiben fontos tevékenységet fejtett ki az osztály az erdők jogviszonyainak tisztázása és rendezése körül, a mely tevékenység az egyes erdőket terhelő dologi, kenyuri és urbéri természetű terhek, szorgalmak és tulajdonjogi kérdések tekintetében felmerült vitás ügyek lebonyolításában nyilvánult.

Az erdőrendezési osztály működéséről elég legyen annyit megjegyeznünk, hogy a mult év végéig az erdőtörvény 17-ik § a szerint rendszeres gazdasági felügyelet szerint kezelendő erdőbirtokosoknak 80 százaléka 7.848.183 kat. hold lett szabályozva.

Az erdőfelügyelői osztály mult évi működésének fontosabb része a véderdők kijelölésében, az üzemertervek felülvizsgálata és ellenőrzésében, a kopár területek befásításában, a vízi faszállítások engedélyezése s az erdészeti áthágások ellenőrzésében állott. Összesen 231 áthágási eset tárgyalatott, 101 hátralékban maradt. Ezen áthágások, valamint a kihágások bírság- és büntetéspénzei fejében 48.223 f. t folyt be, a minek következtében az országos erdészeti alap a mult évben 25.397 f. t 34.5 krajczárral növekedett.

Felelős szerkesztő: Lauka Gusztáv.

VASUTÜGYEK.

(Szab. osztr.-magy. államvasut társaság.)

1889-ik év január hó 15-től kezdve alsó szileziai kö- és pirszen szállítványokra nézve egy új közvetlen kivételes díjszabás fog érvénybe lépni, mely által az 1888-ik év márczius hó 10-ik óta érvényes díjszabás részben hatályon kívül helyeztetik. Ezen díjszabás az igazgatóság hivatalában Terezkört 62. sz. a. megvehető.

H i r d e t é s e k.

238. sz. ex 1889. (17-2.1)

Pályázat.

Nagy-Becskerek rendezett tanácsu város főjegyzői állására mely évi 1400 forint fizetéssel van egybekötve, ezennel pályázat nyitattik.

A folyamodványok, melyek az 1886. évi XXII. t. cz. 74. §-ában körülírt képesítést igazoló okmányokkal felszerelendők, alant írott alispánhoz 1889. évi február 10-én déli 12 óráig nyújtandók be.

Kelt Nagy-Becskereken, 1889. évi január 3-án.

Alispán hiv. távollétében:

Dániel, főjegyző.

5833. sz. polg. ex 1888. (23-1.1)

Hirdetmény.

A nagybecskereki kir. törvényszék részéről ezennel közhírré tétetik, hogy a torontáli helyi érdekű vasútnak Bauer Pál és társai nagybecskereki birtokosok elleni ki-sajátítási ügyében a folytatolagos tárgyalás és a becslők szakértői véleményére vonatkozó észrevételre nézve hata napul 1889. évi január hó 14-ik és esetleg következő napjainak mindenkor 9 órája a helyszínén (gyülekezési hely: a Zsemberi-féle hodája) tüzetett ki.

Erre az összes érdekelt azzal hivatnak meg, hogy elmaradásuk az érdemleges határozathozatalt nem gátolja, továbbá, hogy a távollévő és ismeretlen érdekelték Vécey Béla nagybecskereki ügyvéd személyében kinevezett ügygondnok által lévén képviselendők, a tárgyaláshoz meg nem jelenés és az egyéni külön értesítés netaláni elmaradása esetében igazolásnak helye nincsen.

Kelt a nagybecskereki e. f. kir. törvényszéknek 1888. évi december hó 19-én tartott üléséből.

Hosszszu. elnökhelyettes.

Alföldy, jegyző.

252. sz. ki. 1889. (24-1.1)

Hirdetmény.

Alólírott hivatal részéről közhírré tétetik, hogy Nagy-Becskerek r. t. városának 1889. évi rendes költségvetési előirányzata az 1886. évi XXII. t. cz. 125. §-a értelmében a f. év és hó 12-től — 15 napon át, a város összes adófizető lakosnak betekint-hetése végett a vár. főszámvevősegi hivatalban nyitva tartatik.

N. Becskerek, 1889. évi január 7-én.

Krsztics János,
polgármester.

7717. sz. kig. 1888. (8-3.2)

Pályázati hirdetmény.

Torontálmegye t. becei járásába kebelezett Kumán községben a körorvosi állomás elhalálzás folytán megüresedvén, annak betöltése céljából ezennel pályázat hirdettetik.

A kumáni orvosi körhöz Kumán községen kívül az annak szomszédságában lévő 9.5 kilométernyire fekvő Tarras községe tartozik.

Ezen állomással évi 800 frt van egybekötve é. p. Kumán község részéről 650 frt és Tarras község részéről 150 frt, látogatási díj nappal 40 kr., éjjel 80 kr.

A pályázni kívánók felhivatnak, hogy az 1883. évi I. t. cz. 9. §-a illetve az 1876. XIV. t. cz. 43. §-a értelmében felszerelt kérvényeiket az alább kitett választási határnapot megelőzőleg alólírt főszolgabíróhoz nyujtsák be.

A választás Kumán községben f. évi február hó 5-én d. e. 10 órakor fog megtartatni.

T. Becsén, 1889. évi január hó 1-én.

Tallian Emil,
főszolgabíró.

Máriacelli gyomoresőpek.
Külön hatású szer a gyomor minden betegségeiben.
Védjegy.

Valódi minőségben kapható: **Nagy-Becskereken**.
Kellner József és Mencer Lipót gyógyszerárakban.
Perlaszon: Laffleur L. gyógyszerárakban **T. Becsén**.
Bizek A. gyógyszerárakban **N. Czernyán**.
Gusztáv gyógyszerárakban **Franyován**.
Dimitrievics **István** gyógyszerárakban. (376-52.50)

A török-becsei takarékpénztár XX. évi mérlege az 1888-ik üzletévről.

A török-becsei takarékpénztár „Fő mérlege” 1888. december 31-én.

V a g y o n

Főkönyvi lapszám		frt
345	Pénztárkészlet	9794-17
	Tárcaállomány:	
354	899 drb leszámított váltó	303363-96
372	45 drb közjegyzői kötelezvényekért	15705-—
		319068-96
272	Takarékpénztári ház (mint a tartaléktőke vagyona)	15000-—
368	Leltár és irodai anyagok	745-19
		<u>344608-32</u>

T e h e r

Főkönyvi lapszám		frt
360	Részvénytőke	40000-—
358	Tartaléktőke	27268-49
285	Külön tartaléktőke	12000-—
348	Nyugdíj-tartalék	2000-—
		41268-49
371	Takarékbetétek (206 drb könyvecskében)	96534-71
343	Tökesített kamatok	9057-63
		105592-34
357	Elhelyezett telepítvények	92735-—
	Osztalék:	
349	3 drb 1886. évről	48-—
359	5 drb 1887. évről	80-—
		128-—
347	Átmeneti kamat	2500-—
318	Hitelezők	53370-—
361	Adósok folyó számlán	3748-34
		50921-66
353	10 százalék kamatadó	204-44
	Nyeresség mint egyenleg	12158-39
		<u>344608-32</u>

Nyer- és vesztszámla.

V e s z t e s é g

Főkönyvi lapszám		frt
351	Vegyes költségek	1369-29
355	Hivatalnokok fizetés	4299-96
316	Egyenes adó	1093-83
350	Pótadók	509-52
		1603-35
	Kamatokban:	
346	Visszleszámítás után	8877-93
366	Folyó számla és hit. kamata	1936-05
265	Fél éves tökesített kamatok	4046-02
370	Kifizetett betéti kamatok	312-37
327	Előre bevett a tárczától	2500-—
		17672-37
367	Jelenléti jegyek	644-—
374	10 százalék betétkamat-adó	81-50
	Igazgatósági javaslat a tiszta haszon felosztására nézve:	
	Igazgatói jutalék	1215-83
	Külön tartaléktőke	3000-—
	Nyugdíj-tartaléktőke	1000-—
	Török-becsei nőegyletnek	50-—
	„Mátyás király”-szobor alapra	20-—
	Aradi honvédegylet	10-—
	Torontáli magyar nyelvtérjesztő-egylet	10-—
	Török-becsei tűzoltó egylet	20-—
	Tisztviselők jutalmazására	432-56
		5758-39
	Osztalékul: 400 részvény, à 16 frt	6400-—
		<u>37828-86</u>

N y e r e s é g

Főkönyvi lapszám		frt
364	Nyereményelőírás a múlt évről	128-65
347	Átmeneti kamatok az 1887. évről	2500-—
373	Leszámítási kamat	33331-97
339	Különféle jutalékok	886-67
369	Takarékpénztári ház jövedelme (levonva a ház-beradó, biztosítás és javítás)	981-37
		<u>37828-86</u>

A tartalékalapok a folyó évi dotáció által 45268 frt 49 krt tesznek ki.

Kelt Török-Becsén, 1888. évi december hó 31-én.

Az igazgatóság nevében:

Böhm Ferencz s. k.
pénztárnok.

Dr. Tószögi Aladár s. k.
vez. igazgató.

A könyvvitelért:
Szalay Vilmos s. k.
könyvelő.

Weliacha Lipót s. k.
igazgatósági tag.

Bischitz János s. k.
igazgatósági tag.

Ezen zárszámadások az alapszabályok 56-ik és a kereskedelmi törvény 199-ik §-ai értelmében a fő- és segédkönyvekkel összehasonlítottván, azokkal minden egyes pontban megegyezőnek találtattak. — Török-Becsén, 1889. január 9-én.

A felügyelő bizottság nevében:

Rankovits István s. k.

Pulay Román s. k.

Bizony Ferencz s. k.

(25-1.1)

A felügyelő bizottság jelentése.

Tisztelt közgyűlés!

Az Önök által kiküldött alólírott felügyelő bizottság tisztelettel jelentjük, hogy a Török-becsei takarékpénztárnak összes üzleti könyveit, minden egyes számlát, a pénztár kezelését, valamint az ott található összes értékeket az elmúlt üzletévben ismételve megvizsgáltuk és hogy, egy a könyvelés mint a kezelés összes ágaiban a legnagyobb rendet találtuk.

A jelen közgyűlésnek bemutatott zármérleget a fő- és mellék-könyvekkel összehasonlítottuk és minden egyes pontban azokkal megegyezőnek találtuk. — Hasonlag a tisztanyeremény felosztására vonatkozó igazgatói javaslat is a viszonyoknak teljesen megfelel.

Midőn azért örömmel konstatáljuk, hogy az intézet ügyei egy az igazgatóság mint a tisztviselők részéről a legnagyobb lelki-

ismerettel kezeltetnek, ajánljuk a mérleg és tisztanyeremény felosztására vonatkozó javaslatot a közgyűlés által elfogadtatni.

Ajánljuk továbbá az igazgatóságnak az elmúlt évre a felmentvényt megadni és ugyan ezt kérjük a felügyelő bizottság részére is.

Török-Becsén, 1889. évi január 9-én.

A felügyelő bizottság nevében:

Rankovits István s. k.
elnök.

Pulay Román s. k.
b. tag.

Bizony Ferencz s. k.
b. tag.

Nyomatott a kiadó Pleitz Ferencz Pálnál Nagy-Becskereken.

Tizen

Előfizetési és
Kiadóhivatal

Hirdetéseket és
az igazgatási díjakat

Nagy-Bec

— a. f.

rem éde

Időszaku

érdekegy

kezd nag

lálni, a

bele kell

retébe. M

hogy o

szolgálata

megvanna

tül több

nyelvet

közökkel

hogy ug

kat előn

A legy

nete bebi

vagy tuo

körök eg

megtanul

met nyelv

válság ál

kotmányi

niök, m

vagy fáj

gyonuka

alkotmány

tosított jog

hessék.

Ha ma

vagy alac

elég tisz

sorozatán

juk, hogy

nak a sz

nem besz

nem tudn

Fájó lé

azon a sz

ként kim

történeti

tábornok

mányaik

írták és

anélkül,

ben az ig

vagy elny

A Bou

hogy nem

gunk var

ettől a h

aki a szab

végig kü

János nem

steintől,

alatt za

Kedves

bályszer

szívecské

kezett a f

ditek Ther

a tánczvi

keresni s

szikortól

tatják a t

nem az ut

Városunk

fication ren

ota nem a

személye

általánoss

sodrendü

ezizusokat.

De az id

Az előtt 50

család keres